

(GÜNCEL)

teşkilatı mahsusadan ergenekon'a ergenekon'dan nereye?

Dünyanın pek çok yerinde birbiri ile bağlantılı olarak yaratılan bu tip örgütlenmeler benzeri yöntemlerle benzeri suçları işledi, işliyor. Ama Türkiye'deki bu örgütlenmenin bu topraklara özgü bir yapısı da olduğunu, her ne kadar dünyadaki benzer örgütlenmelerle bağlantısı olsa da tepesinde "büyük türk ülküsü" hedefini taşıdığını da görmek gerek. Şöyle bir dönüp baktığımızda dünün Topal Osman'ı, İpsiz Recep'i, Yakup Cemil'inin yeni versiyonlarını bu günün Ergenekon yapılanması içinde görebilmek mümkün.

Belki başlığı abartılı bulanlar olacaktır. Ama şöyle dikkatli bir bakışla Osmanlı İmparatorluğu'nun son otuz yılına damgasını vuran teşkilatı mahsusa ile ergenekonun birbiriyle bağlantısız olduğunu savunmak mümkün değil gibi görünüyor. Devlet içinden destekle oluşturulan bir takım gizli organizasyonlar ve bu organizasyonların "örtülü ödenek" gibi adlar altında devlet bütçesinin kimi zaman da gayrimeşru yollarla elde edilen paraların kullanılması ile gerçekleştirdikleri, paramiliter hatta bazen sivil ama hukuka aykırı yöntemlerle "devlet yönetme" geleneğinin bu gün sürmediğini net biçimde söyleyemiyorsak bu bağı kurmamız için yeterli veri var demektir. Bu öyle bir yönetim biçimidir ki bir görüşün hakimiyetini, asimilasyonu ve tek tip ve daha "yönetilebilir" bir "ulus" yaratmayı hedeflemekte bu gayrimeşru yöntemleri de bu amacı için kullanmaktadır.

Hasılı, bu gün Ergenekon adıyla karşımız çıkan oluşum pek de yeni bir şey değil. Adını aldığı efsane devlet kadar eski bir oluşum. Teşkilatın, yönetici ya da tetikçi aktörlerin adları değişse de teşkilatı mahsusadan gladyoya ya da buralardaki adıyla özel harp dairesine, jiteme

oradan da bu günkü ergenekona dönüşen şey, Kürtlerin, Ermenilerin, Rumların, coğrafyamızdaki farklı halkların ve inançların, ezilenlerin, devrimcilerin, tüm muhaliflerin yok edilmesi için oldukça kanlı eylemlere imza atmış yaşlı bir canavar. Dünyanın pek çok yerinde birbiri ile bağlantılı olarak yaratılan bu tip örgütlenmeler benzeri yöntemlerle benzeri suçları işledi, işliyor. Ama Türkiye'deki bu örgütlenmenin bu topraklara özgü bir yapısı da olduğunu, her ne kadar dünyadaki benzer örgütlenmelerle bağlantısı olsa da tepesinde "büyük türk ülküsü" hedefini taşıdığını da görmek gerek. Şöyle bir dönüp baktığımızda dünün Topal Osman'ı, İpsiz Recep'i, Yakup Cemil'inin yeni versiyonlarını bu günün Ergenekon yapılanması içinde görebilmek mümkün. Bu günün Enver, Talat, Cemal paşalarını da aynı yapıda bulmak zor değil tabii. Teşkilatın süreklilik eğilimini görebilmek de mümkün. Hüsamettin Ertürk, anılarının sonunda Enver Paşa'nın yurt dışına kaçacağı günün öncesinde kendisiyle görüşmede verdiği talimatı şöyle aktarıyor: "Bundan sonra Teşkilat-ı Mahsusa'nın başkanı sensin, görünürde teşkilatı tasfiye edeceksin, ama gerçekte asla tasfiye etmeyecek-

sin, teşkilatı tasfiye etmek demek devletin tüm gizli sırlarının ve gücünün düşman eline geçmesi demektir, teşkilatımız her zaman var olacak". Enver, bu talimatı dünya savaşı bitiminde yurt dışına kaçmak üzereyken verir. Sonraki tarihsel sürece ve bu gün de ergenekon davasına bakınca talimatın halen yerine getirilmekte olduğu tahminini yapmak mümkün sanırım.

Evet tarihsel yolculuğunda pek çok kanlı olaya değişik adlarla imza atan bu oluşum belki zaman zaman yara aldı, şimdi olduğu gibi. Ama yaralı yerini dağılayarak, bu gün olduğu gibi kangren olan uzvunu kesip atarak devam ettirdi varlığını. Şu sıralara yaşanan bu canavarın kangren olmuş kolunu kesip atma iradesinin bir yansımasıdır işte. Ergenekonu sanki hiç bu güne dek duymadığımız, varlığını, solğunu enseimizde hissetmediğimiz bir örgütmüşçesine gündemimize oturtan da bu sağalma gayretiydi. Tıpkı Enverin dediği gibi bu, "teşkilatı tasfiye et, ama aslında etme" taktiği. Ancak sanki bu kez işler kontrollerinden çıkacak gibi de olmadı değil. Bunun sürüp sürmeyeceği ise bizlere bağlı biraz da.

Böylesi bir durumda esas soru ise, kimileri-

Av, AYŞE BATUMLU

(GÜNCEL)

ne göre Ümraniye'de MKE yapımı bombaların tesadüfen ele geçmesiyle, kimilerine göre ise kendi yeniden yapılanma planıyla öyle ya da böyle gündeme gelmiş olan ve belki iradesini aşar biçimde örtüleri de düşmüş olan bu canavarın bu açmazdan daha kanlı daha canlı çıkmasına seyirci kalıp kalmayacağımız sorusudur. Zira tüm eksikliğine, bilinçli bir şekilde Ergenekoncuların işlediği tüm cinayetleri ve diğer suçları, özellikle Kürtlere, Ermenilere ve devrimcilere yönelik olanları kapsamamasına, halen görev başındaki bazı Ergenekoncular hakkında bir suçlama getirmemesine rağmen (ki tüm bunlar bilinçli birer tercihtir) bu davada özellikle Kürt halkının ve devrimcilerin yakından tanıdığı, bir çok faili meçhulde adı geçen kimseler sanık ya da şüpheli sıfatını almışlardır. Bunu küçümsemek bir tarihin gözümüzün önünden akıp gitmesine ve tıpkı tetikçi olarak kullanılan Topal Osman'ın, Yakup Cemil'in ve benzerlerinin ölüm fermanını imzalayan Enver gibilerin bu teşkilatı yeni tetikçilerle emanet etmesine, eskisinden sağlam bir kanlı organizasyon kurulmasına da izin vermek olmaz mı?

O halde Ergenekon davasında, 1993'de susurlukta adını duyduğumuz ve o zaman suçlulardan rahatlıkla sıyrılması sağlanan Veli Küçük'ün yalnızca iddianamede geçen Danıştay saldırısı ve Cumhuriyet gazetesinin bombalanması değil, Kürt halkına yönelik işlenen tüm cinayetlerle bağlantısının açığa çıkartılarak yargılanması gerek. Yeşilin de üstü pozisyonunda olduğu (yine iddianamede) belirtilen bu zatın talimatı ve yine Ergenekon sanıklarından Semih Tufan Günaltay'ın organizasyonu ile ergenekonun bir uzantısı olan TİT tarafından Akın Birdal'a yönelik olarak gerçekleştirildiği iddianame sayfalarından anlaşılacak suikastın daha derindeki sorumlularının, andıçların andıçlayanların da cezalandırılması gerek. Tesadüfe bakın ki hakkında verilen yakalama kararından bir gün önce yurt dışına çıkan ve yalnızca Silopi kayıpları değil, Kürt illerinde işlenen bir çok katliamda sorumluluğu olabilecek Levent Ersöz'ün tek başına olmadığının, bu gün halen görev başında olan başka rütbeliler olmadan bu suçların işlenmiş olmasının mümkün olmayacağı gerçeğinin açığa çıkarılması gerek. Hrant Dink'den Rahip Santaro cinayetine, Malatya katliamına kadar failleri belli gibi görünse de arkasında karanlık ilişkiler olduğu anlaşılacak suçların ergenekonla bağının araştırılması, açığa çıkarılması gerek. Ergenekon denen şeyin, Silivri Cezaevi içine inşa edilmiş daracık duruşma salonu içinde gördüğümüz 86 sanıktan ibaret olmadığının, olamayacağının, bu iddianamede aslında bağlantısı olduğu halde dillendirilmeyen tüm saldırı, gözaltında kayıp, faili meçhul cinayet gibi suçların ve faillerinin iddianamede yer almamasının, adı değişse de aynı organizasyonun bu suçları işlemeye devam edeceği anlamına geldiğinin görülmesi, gösterilmesi gerek. Ki halen yaşa-

yan bir organizasyon olduğu güngörende patlayan bombalardan, altınovada organize edilen ırkçı saldırılardan ve benzeri onlarca olaydan açıkça anlaşılıyor. Ve tabii bu arada çok önemli bir husus da açılmış davanın yanında halen sürmekte olan ve emekli paşaların da tutuklu olduğu henüz iddianamesi hazırlanmamış diğer soruşturmayı da gözden kaçırmamak, zamana yayılarak sulandırılmasına izin vermemek. Ki darbecilerin o soruşturma dosyasındaki emekli paşalardan ibaret olmadığını, tüm darbecilerle hesaplaşmadan yeni örtülü/açık darbeleri önlemenin mümkün olmayacağını göstermek için işi olurluna bırakmamak gerek.

İşte bunlar ve dahası için bizlerin davaya müdahil olması ve mahkemeyi bu gerçekleri açığa çıkarmaya zorlaması gerek. Bunu söylerken yargının siyasallaşmış olduğunun ve daha ilk günden bir çok hak ihlaliyle başlayan, cezaevi içinde her birimizi hapsederek sürdürülen yargılamadan objektif ve hukuka uygun kararlar beklenmeyeceğinin bilincindeyim elbette. Ama bizler o salonda olup bunları haykırmadıkça bu dava da Maraş gibi, Çorum gibi, Gazi gibi, faili meçhul cinayet davaları gibi, Susurluk gibi Şemdinli gibi fiyaskoyla sonuçlanmayacak mı zaten? O halde davanın dışında durup sanki birbirini yiyen ege-menler varmış

gibi "yesinler birbirlerini" demek bizi ciddi bir yanılgıya düşürecektir. Zaman zaman "birbirini yediği" izlenimi veren taraflar, arada kendi tetikçilerini yeseler de son söylemlerine bakıldığında nasıl da bir olmuş bizleri yeme planları yapmaktalar görüyoruz. Bu dava tüm handikaplarına rağmen bir fırsattır. Ergenekonda bundan sonraki seyir, zihniyeti aynı, adı farklı belki de daha kanlı başka bir örgüte mi yoksa tarihin çöplüğüne mi olacak bunun yanıtını biraz da biz vereceğiz.

